

विजातीयत्वे ऽपि स्थानसाम्यमस्ति । श्पन्वपरिच्छेदे यथा स्वर्गवर्गः पातालवर्गः । ४ अङ्कशास्त्रोक्ते समानाङ्कद्वयस्य परस्परगुणने यथा द्विकस्य चत्वारि, त्रिकस्य नव, चतुष्कस्य षोडश इत्यादि । “स्याधोऽन्यवर्गः” “वर्गं मूलं पदं कतिम्” इति च लीला० वृज-घञ् । ५ त्यागे । पन्व-परिच्छेदाश्च बहुविधाः यथा “सर्गोऽवर्गपरिच्छेदोद्घाता-ध्यायाङ्कसंज्ञाः । उच्छ्वासः परिवर्त्तश्च पटलः काण्ड-मस्त्रियाम् । स्थानं प्रकरणं पर्वोऽङ्कश्च पन्वसन्वयः” त्रिका० ।

वर्गप्रकृति वीजगन्धतोक्ते गणनाप्रकारभेदे तत्र दृश्यम् ।
वर्गमूल न० वर्गस्य समद्विघातात्मककृतेः मूलम् । अङ्कशास्त्र-प्रसिद्धं समाङ्कद्वयेन हताङ्कमङ्गायाः यन्मूलं घातसाधनं तत्र । यथा षोडशानां चत्वारि नवानां त्रयः चतुर्णां द्वौ इत्यादि ।

वर्गोत्तम पु० वर्गेषु षट् च ज्ञेयादिषु उत्तमः नवांशः ।
“चराणां प्रथमे चांशे स्थिराणां पञ्चमे तथा । द्वात्म-कानाञ्च नवमे वर्गोत्तम इति स्मृतः” इति ज्योतिषोक्ते त्रिंशंशकात्मकराशेर्नवांशभेदे ।

वर्च दीप्तौ स्वा० आत्म० अक० सेट् । वर्चते अर्चिष्ट ।
वर्चस् न० वर्च-असृन् । १ रूपे २ गुक्ते श्तेजसि ४ विष्ठा-याञ्च भेदि० । ५ चन्द्रपुले पु० “रोहिण्यामभवद्वर्चं वर्चस्त्रो-येन चन्द्रमा” वज्रपु० स्वार्थे क । विष्ठायास् अमरः ।

वर्चस्त्रिन् त्रि० वर्चस्-असृन्र्थे विनि । तेजस्त्रिनि स्त्रियां ङीप् ।

वर्जन न० वृज-ल्युट् । १ त्यागे २ हिंसायां च श्मारणे भेदि०
वर्षं स्तुतौ विस्तारे शुक्लादिवर्षंकरणे उद्योगे दीपने च अटु० चु० उभ० सक० सेट् । वर्षयति ते अववर्षत् त ।
वर्षं वर्षने चु० उभ० सक० सेट् । वर्षयति ते अववर्षत् त ।
वर्षं न० वर्ष-अच् । १ कुङ्कुमे न० २ स्वर्णे ३ प्रते ४ शुक्लादिरूपे ५ अकाराद्यञ्चरे ६ भेदे ७ गीतक्रमे ऽचित्रे ८ तालभेदे १० अङ्गरागे पु० हेमच० । ११ गजचित्रकम्बले पु० अमरः । १२ यशसि १३ गुणे १४ स्तुतौ पु० भेदि० । भेदे रूपे अञ्चरे पु० न० भेदि० । १५ ब्राह्मणादिजातौ पु० अमरः ।
“चातुर्वर्ष्यं मया स्मृतम्” गीता ।

तत्र विप्रादिवर्षानां स्मृतिः तद्वर्षांश्च अनुना उक्ता यथा “लोकाणान्तु विष्टवर्षं सुखवाङ्मरुपादतः । ब्राह्मणं अन्विष्य वैश्वं शूद्रं च निर्वर्त्तयत्” । “सुखवाङ्मरुपञ्जानां शूद्रकं कर्षात्पकल्पयत् । अध्यापनमध्ययकं यजनं

याजनस्तथा” “ब्राह्मणोऽस्य सुखमासीद्वाङ्मरुजन्मः । कृतः । अहं तदस्य यद्वैश्वः पञ्जरां शूद्रो चजायत” यजु० ३।११ तेषां ब्राह्मणस्य अष्टौ कारणं अनुनोक्तं यथा “जर्धनाभेर्मेध्यतरः पुरुषः परिकीर्त्तितः । तस्मान्मेध्यतमं त्वस्य सुखं उक्तं स्वयन्मुवा । उत्तमा-ङ्गोद्भवत् ज्यैष्ठ्याद् ब्रह्मणश्चैव धारणात् । सर्वस्यै-वास्य सर्गस्य धर्मतो ब्राह्मणः प्रभुः” वर्णधर्माश्च जाति-धर्मशब्दे ११०५४० दृश्याः ।

तत्र अक्षररूपवर्णोत्पत्तिक्रमः तत्प्रभेदाश्च शब्दाधरत्वे-ऽस्माभिरुक्ता यथा

“अथ वर्णोत्पत्तिप्रकारस्तावद्भिधीयते । चेतनेन ज्ञाता-र्थविवक्षया तद्वबोधकशब्दनिष्पादनाय प्रेरितमन्तःकरणं मूलाधारस्थितमनसं चालयति तच्चाहितस्थानसः तत्-स्थलस्थानिलचालनाय प्रभवति तच्चाहितेन चानिलेन तत्रैव सूक्ष्मरूपेषोत्पादितः शब्दः परा वागित्यभि-धीयते । ततोनाभिदेशपर्यन्तं चलितेन तेन तद्देश-संयोगादुत्पादितः शब्दः पश्यन्तीति व्यवह्रियते एत-द्वयस्य सूक्ष्मरूपस्वरतया ईश्वरयोगिसात्वगम्यता नास्म-दीयश्रुतिगीचरता । ततस्तेनैव हृदयदेशं परिसरता हृदयसंयोगेन निष्पादितः शब्दो मध्येत्युच्यते सा च स्वरूपप्रधानेन ध्वन्यात्मकतया सूक्ष्मरूपेण कदाचिद-स्माकमपि समधिगम्या । ततो सुखपर्यन्तमागच्छता तेन कण्ठदेशं प्राप्य आहत्य सूडानं तत्प्रतिघातेन परा-हत्य च सुखविवरे कण्ठादिषु तत्तदस्थानेषु स्वाभिघाते-नोत्पादितः शब्दो वैखरीत्युच्यते । तदुक्तं शिखायास् “आत्मा बुद्ध्या समेत्यार्थान् मनो युङ्क्ते विवक्षया । मनः कायाग्निमाहृति स प्रेरयति मारुतम् । खोदीर्षो मूर्ध्नाभिहतो वज्रनापद्य मारुतः । वर्णान् जनयति तेषां विभागः पञ्चधा मतः । स्वरतः कालतः स्थानात् प्रयत्नं लुपदानतः” इति । संस्काररूपेण स्वगता-नर्णान् बुद्ध्या बुद्धिदृष्ट्या समेत्य विवयीकत्यर्थः । तथा । “प्राणापानान्तरे देवी वाक्चै नित्यं हि तिष्ठति । स्थानेषु विजते वायौ कृतवर्षपरिषहा । वैखरी वाक् प्रयोक्तृणां प्राणवृत्तिनिवन्धिनी । केवलं बुद्ध्यापादा-ना क्रमरूपाहुपातिनी । प्राणवृत्तिसत्तुक्रम्य सध्यमा वाक् प्रवर्त्तते । अविभागा लु पश्यन्ती सर्वतः संज्ञत-क्रमा । स्वरूपज्योतिरेवातः परा वागनपायिनीति” भारतेऽप्युक्तम् । अत्र प्राणापानान्तरे इत्यधिकरणनिर्दे-